

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 9 lipca 2013 r.

DOLiS/DEC- 727/13/43820,43822

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r. poz. 267) i art. 12 pkt 2, art. 22 w związku z art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po rozpoznaniu wniosku Pana C.K. o ponowne rozpatrzenie sprawy jego skargi na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez G. Sp. z o.o., rozstrzygniętej decyzją administracyjną Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 6 maja 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-508/13/27520,27521), odmawiającą uwzględnienia wniosku,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga C.K., zwanego dalej Skarżącym, na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez G. Sp. z o.o., zwaną dalej Spółką. Skarżący podniósł: „Firmie G. Sp. z o.o. zarzucam naruszanie prawa, a w szczególności następujących artykułów ustawy o ochronie danych osobowych: art. 24, art. 26, art. 30, art. 31, art. 32, art. 34 oraz konstytucyjnego prawa dostępu do danych, zawartego w art. 51 Konstytucji (...) w dniu [...] /06/2012 roku wysłałem moją aplikację (CV i list motywacyjny) na ogłoszenie o pracy, umieszczone na portalu [...]. W treści ogłoszenia nie podano nazwy ogłoszeniodawcy a treść ogłoszenia rozpoczynała się w następujący sposób: [...] (...) Pomimo braku podania nazwy firmy, która umieściła ogłoszenie zdecydowałem się na nie odpowiedzieć ponieważ na portalu [...] znajdowała się następująca informacja: w razie aplikowania na ogłoszenie bez podania nazwy firmy, informacje na temat administratora danych (pracodawcy) zostaną Ci przekazane bezpośrednio przez pracodawcę w terminie późniejszym, niezwłocznie po otrzymaniu aplikacji przez Pracodawcę. Po nieotrzymaniu żadnej informacji od ogłoszeniodawcy poprosiłem e-mailem firmę G. Sp. z o.o. o poinformowanie mnie, do kogo trafiła moja aplikacja. (...) uważam, że zarówno firma G. Sp. z o.o. jak i finalny odbiorca mojej aplikacji są zobowiązane, na podstawie art. 34 w zw. z art. 32 ustawy o ochronie danych, do powiadomienia mnie do kogo

trafiła moja aplikacja”. Skarżący wniósł o „(...) podjęcie stosownych kroków celem wyjaśnienia zaistniałej sytuacji oraz nakazanie, w drodze decyzji administracyjnej, obu podmiotom powiadomienia mnie o posiadaniu i przetwarzaniu moich danych osobowych. (...) o zakazanie umieszczania ogłoszeń, w których anonimowy ogłoszeniodawca zbiera dane osobowe ponieważ daje to ogromne możliwości oszustwa, manipulacji oraz wykorzystywania danych niezgodnie z ich przeznaczeniem”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające,

w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

- 1) Skarżący dnia [...] grudnia 2010 r. zarejestrował się na portalu [...]. Spółka pozyskała dane osobowe Skarżącego w postaci adresu e-mail [...] na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą, w związku z faktem, że na żądanie użytkownika posiadającego ww. adres świadczyła usługi drogą elektroniczną. Zgoda na przetwarzanie danych osobowych przez Spółkę nie została nigdy cofnięta przez użytkownika.
- 2) Spółka przetwarza dane osobowe Skarżącego w zakresie imienia, nazwiska i adresu e-mail [...] w Zbiorze danych [...] zarejestrowanym pod numerem [...], „wyłącznie w celu prawidłowej realizacji usług określonych w Regulaminie świadczenia usług drogą elektroniczną”.
- 3) Dnia [...] czerwca 2012r. Skarżący odpowiedział na „ogłoszenie ukryte” zamieszczone na portalu [...]. Dnia [...] lipca 2012 r. zwrócił się do Spółki z wnioskiem o spełnienie obowiązku informacyjnego przez poinformowanie go, na rzecz jakiego podmiotu udostępniono jego dane osobowe.
- 4) W wyjaśnieniach udzielonych w sprawie przez Spółkę wskazano: „(...) z adresu e-mail [...], za pośrednictwem Portalu [...], w dniu [...].06.2012 r. wskazanym przez Skarżącego w skardze, nie została złożona aplikacja na ofertę pracy. Oznacza to, że Skarżący najprawdopodobniej aplikował na wskazaną w swojej skardze ofertę przy użyciu innego adresu e-mail, którego nie podał w skardze, ani w korespondencji mailowej z G. W związku z powyższym G. nie jest w stanie ustalić – dysponując jedynie imieniem i nazwiskiem: C.K. oraz adresem e-mail: [...] – czy osoba ta rzeczywiście aplikowała na ogłoszenie we dniu wskazanym przez Skarżącego”. Dodano, że Spółka „jest wyłącznie podmiotem przetwarzającym dane osobowe na zlecenie administratora danych, którym jest konkretny pracodawca” i „nie posiada informacji o tym czy pracodawca, na którego ofertę pracy aplikował Skarżący – jako administrator danych osobowych - dopełnił wobec Skarżącego obowiązku informacyjnego, który został określony w art. 24, art. 25 lub art. 33” ustawy o ochronie danych osobowych.
- 5) Ogłoszenie rekrutacyjne, na które odpowiedział Skarżący, stanowiło tzw. „ogłoszenie ukryte”, czyli bez podawania nazwy firmy. Spółka wyjaśniła: „W przypadku korzystania z ogłoszenia ukrytego to pracodawca decyduje o celach i środkach przetwarzania danych osobowych kandydatów aplikujących na ogłoszenie, gromadzonych w ramach prowadzonego przez siebie postępowania rekrutacyjnego, stając się tym samym administratorem ich danych osobowych. Rola G. w procesie przekazywania pracodawcom danych osobowych kandydatów ogranicza się wyłącznie do udostępniania platformy, za pomocą której kandydat przesyła swoje dokumenty aplikacyjne bezpośrednio do potencjalnego pracodawcy. G. przekazuje dane pracodawcom na podstawie zawartych z nimi umów o świadczenie usług oraz Ogólnych Zasad Współpracy z G.

sp. z o.o. (...), jako podmiot przetwarzający dane na ich zlecenie i w ramach udzielonych przez nich upoważnień niezbędnych do wykonania usługi. G. nie jest w powyższym zakresie administratorem danych osobowych kandydatów”.

- 6) Spółka ponadto wyjaśniła: „Przy aplikowaniu na ogłoszenie ukryte każdy użytkownik uzyskuje informację o treści: »Dane osobowe zawarte w dokumentach aplikacyjnych są zbierane w celu przeprowadzenia procesów rekrutacyjnych i pozostają niejawnie. W razie aplikowania na ogłoszenie bez podanej nazwy firmy, informacje na temat administratora danych (pracodawcy) zostaną Ci przekazane bezpośrednio przez pracodawcę w terminie późniejszym, niezwłocznie po otrzymaniu aplikacji przez Pracodawcę. Jeżeli nie zgadzasz się na taką procedurę, prosimy o nieprzesyłanie aplikacji na to ogłoszenie«. Cały proces rekrutacyjny oparty o powyższą konstrukcję jest w pełni dobrowolny, co zostało podkreślone w treści samej klauzuli, a użytkownik świadomie korzysta z tak skonstruowanej usługi oferowanej przez G.”.

W dniu [...] lutego 2013 r. do Biura GIODO wpłynęła skarga Pana C.K. na bezczynność Generalnego Inspektora w sprawie nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez G. Sp. z o.o. (znak: [...]). Skarżący podniósł zarzut naruszenia przez ww. organ „(...) art. 35 § 1 k.p.a., po minięciu ponad jednego miesiąca Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych pismem z dnia [...] /09/2012 roku wezwało mnie do uiszczenia opłaty skarbowej w wysokości [...] PLN. W piśmie tym brak było odniesienia do meritum sprawy. (...) Ku mojemu ogromnemu rozczarowaniu, w piśmie z Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia [...] /11/2012 roku znalazłem tylko informację o podjęciu działań a nie oczekiwaną, merytoryczną odpowiedź. Zresztą do dnia dzisiejszego nie otrzymałem jeszcze stosownej odpowiedzi (...) Ograniczenie się przez Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w załatwianiu mojej sprawy jedynie do wymiany korespondencji ze spółką z jednej strony nie gwarantuje należytego zbadania sprawy a z drugiej ma negatywny wpływ na mój interes prawny. Nieprzeprowadzenie stosownej kontroli, do której Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych jest uprawnione i zobligowane przez ustawę o ochronie danych osobowych sprawia, że moja skarga do dnia dzisiejszego nie została należycie zbadana i załatwiona”.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2013 r. (sygn. akt II SAB/Wa 117/13) odrzucił skargę Pana C.K. na bezczynność organu z uwagi na brak poprzedzającego tę skargę wezwania organu przez Skarżącego do usunięcia naruszenia prawa. Ww. postanowienie jest prawomocne od dnia [...] maja 2013 r.

Po przeprowadzeniu w sprawie postępowania wyjaśniającego Generalny Inspektor wydał decyzję administracyjną z dnia 6 maja 2013r. (znak: DOLiS/DEC-508/13/27520,27521) o odmowie uwzględnienia wniosku Skarżącego. Decyzja została mu doręczona dnia [...] maja 2013 r.

Dnia [...] maja 2013 r. (w terminie) do Biura GIODO wpłynął wniosek Skarżącego o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej ww. decyzją. Zdaniem Skarżącego „w toku postępowania nie podjęto odpowiednich czynności dowodowych, które potwierdziłyby wysłanie przeze mnie z adresu [...] aplikacji na ofertę pracy, umieszczonej na www. [...]”. Skarżący wskazał, że dnia [...] czerwca 2012 r. wysłał z ww. adresu e-mail odpowiedź na ofertę pracy umieszczoną na ww. portalu rozpoczynającą się od słów: „[...] ... (...) również nie otrzymałem od nikogo żadnej informacji, do kogo trafiła moja aplikacja wysłana w dniu [...] /03/2012 roku w odpowiedzi na anonimowe/ukryte ogłoszenie, zaczynające się w następujący sposób: »[...], zatrudni pracownika na

stanowisko [...] Miejsce Pracy: L ...«. Dlatego wnoszę o nakazanie odpowiednim podmiotom w drodze administracyjnej powiadomienia mnie o przetwarzaniu moich danych osobowych. (...) w decyzji jest brak ustalenia firmy, która umieściła na portalu [...] ogłoszenie rekrutacyjne, na które odpowiedziałem (...) Nie znając nazwy i adresu administratora, który jest w posiadaniu moich danych osobowych nie mam możliwości korzystania z przysługujących mi praw. (...) Nie zgadzam się z przedstawionym w decyzji stanowiskiem, według którego spółka G. nie jest administratorem moich danych osobowych, zawartych w mojej aplikacji. (...) powinna powiadomić mnie, do kogo została przekazana moja aplikacja. (...) Sam fakt przetwarzania przez G. mojego adresu e-mailowego [...], który służy do logowania się na platformie [...] pozwala spółce ustalić, na jakie ogłoszenie odpowiedziałem, korzystając z tego e-maila i komu zostały przekazane moje dane. Dlatego wnoszę o sprawdzenie tego. Przedstawione w decyzji rozwiązania w sprawie tzw. »ukrytych ogłoszeń« są nie do zaakceptowania». Skarżący dodał, że zwrócił się do Spółki „drogą e-mailową o poinformowanie mnie, do kogo trafiła moja aplikacja, bez podawania jakiegokolwiek podstawy prawnej. Dla mnie istotne było i jest otrzymanie żądanej odpowiedzi, a nieważne jest, czy zostanie ona przekazana mi na podstawie art. 24, art. 25 czy art. 33 u.o.d.o”.

Po powtórным rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji z dnia 6 maja 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-508/13/27520,27521). jest prawidłowe. Argumenty zawarte we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie uzasadniają konieczności zmiany tej decyzji.

Ponownie należy wskazać, że w myśl art. 7 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych pod pojęciem administratora danych rozumie się organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę, o których mowa w art. 3 ustawy, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych.

Powtórzyć należy, że zgodnie z wyjaśnieniami udzielonymi Generalnemu Inspektorowi Spółka w procesie przekazywania pracodawcom danych osobowych kandydatów ogranicza się wyłącznie do udostępniania platformy, za pomocą której kandydat przesyła swoje dokumenty aplikacyjne bezpośrednio do potencjalnego pracodawcy. Natomiast Spółka przekazuje ww. dane pracodawcom na podstawie zawartych z nimi umów o świadczenie usług oraz Ogólnych Zasad Współpracy z G. Sp. z o.o., jako podmiot przetwarzający dane na ich zlecenie i w ramach udzielonych przez nich upoważnień niezbędnych do wykonania usługi. Spółka nie jest w tym zakresie administratorem danych osobowych kandydatów, dlatego nie jest administratorem danych osobowych Skarżącego w związku z jego aplikacją na „ogłoszenie ukryte”, a jedynie podmiotem z art. 31 ustawy, który udostępnia platformę, za pomocą której kandydat przesyła swoje dokumenty aplikacyjne bezpośrednio do potencjalnego pracodawcy.

Powyższe informacje zostały potwierdzone w toku czynności kontrolnych przeprowadzonych przez inspektorów upoważnionych przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (sygn. [...]) w zakresie zgodności przetwarzania przez Spółkę danych osobowych z przepisami ustawy o ochronie danych osobowych. W toku postępowania kontrolnego Spółka usunęła uchybienia w procesie przetwarzania danych osobowych stanowiące przedmiot postępowania poprzez m.in. zmianę przez Spółkę sposobu świadczenia usługi „Aplikuj” dla „ogłoszeń ukrytych” w zakresie ograniczenia się Spółki do roli podmiotu przetwarzającego (pozyskującego) na rzecz pracodawców dane kandydatów odpowiadających na ww. ogłoszenia, zaś Spółka będzie świadczyła ww. usługę na rzecz pracodawców na podstawie zawartych z nimi umów, tj. na ich zlecenie

i w ramach udzielonych przez pracodawców upoważnień niezbędnych do wykonania ww. usługi. W tym zakresie Spółka nie jest więc administratorem danych.

Powtórzyć należy, że jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, przy aplikowaniu na „ogłoszenie ukryte” Spółka umieściła klauzulę, zgodnie z którą użytkownik świadomie i dobrowolnie korzysta z usługi oferowanej przez Spółkę, a klauzula zawiera informacje dotyczące zbierania danych osobowych użytkownika zamierzającego skorzystać z tego ogłoszenia. Ponadto Spółka każdorazowo poucza swoich klientów o obowiązku informacyjnym określonym w art. 24 ustawy o ochronie danych osobowych, m.in. przez umieszczenie w systemie, z którego korzystają klienci w celu zamieszczania ogłoszeń, wyświetlającego się okienka z informacją dotyczącą tego obowiązku wraz z hiperłączem do broszury dotyczącej ogłoszeń ukrytych oraz dopełnienia obowiązku informacyjnego. Spółka podjęła dodatkowe starania w celu edukowania pracodawców w zakresie przepisów ustawy o ochronie danych osobowych m.in. przez wysyłanie mailingu informacyjnego do klientów.

Generalny Inspektor, odnosząc się do żądania Skarżącego w zakresie spełnienia przez Spółkę obowiązku informacyjnego określonego w art. 24 ustawy, zasadnie stwierdził w zaskarżonej decyzji, że w niniejszej sprawie Spółka nie jest administratorem danych osobowych Skarżącego, zawartych w jego aplikacji wysłanej dnia [...] czerwca 2012 r. na ww. ogłoszenie ukryte, a jedynie podmiotem, o którym mowa w art. 31 ustawy. Według tego przepisu administrator danych może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzanie danych (ust. 1). Podmiot ten może przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie (ust. 2), jest obowiązany przed rozpoczęciem przetwarzania danych podjąć środki zabezpieczające zbiór danych, o których mowa w art. 36-39, oraz spełnić wymagania określone w przepisach, o których mowa w art. 39a. W zakresie przestrzegania tych przepisów ponosi odpowiedzialność jak administrator danych (ust. 3). W przypadkach, o których mowa w ust. 1-3, odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów niniejszej ustawy spoczywa na administratorze danych, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za przetwarzanie danych niezgodnie z tą umową (ust. 4). Do kontroli zgodności przetwarzania danych przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, z przepisami o ochronie danych osobowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 14-19 (ust. 5). Na marginesie dodać należy, że okoliczność powierzenia danych osobowych Skarżącego na rzecz Spółki nie była przedmiotem niniejszego postępowania ani jego skargi, która zainicjowała to postępowanie. Dodać należy, że zrównanie odpowiedzialności podmiotu, któremu powierzono dane osobowe do przetwarzania, z odpowiedzialnością administratora danych dotyczy tylko kwestii uregulowanych w przepisach wymienionych w art. 31 ust. 3 ustawy. Konsekwencją powyższego jest zwolnienie podmiotu przetwarzającego dane osobowe na zlecenie z tych obowiązków, które ustawa nakłada wyłącznie na administratora danych, w szczególności obowiązków informacyjnych, w tym określonych w art. 24 i art. 25 ustawy. Ponadto wskazać należy, że ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że Skarżący nie zwracał się do Spółki z wnioskiem o spełnienie obowiązku informacyjnego z art. 33 ustawy.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Skarżący podał, że zwrócił się do Spółki „drogą e-mailową o poinformowanie mnie, do kogo trafiła moja aplikacja, bez podawania jakiegokolwiek podstawy prawnej. Dla mnie istotne było i jest otrzymanie żądanej odpowiedzi, a nieważne jest, czy zostanie ona przekazana mi na podstawie art. 24, art. 25 czy art. 33 u.o.d.o”. Wobec powyższego podkreślenia wymaga, że wprawdzie Skarżącemu jest obojętne, na jakiej podstawie prawnej udzielono by mu żądanych informacji, jednak ze względu na zróżnicowane konstrukcje prawne

każdego z ww. obowiązków miałyby znaczenie – w odniesieniu do administratora danych – na której z ww. podstaw Skarżący opiera swoje żądanie. Ponadto okoliczność, że we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Skarżący wskazuje na art. 33 ustawy nie może konwalidować braku powołania tego przepisu w skardze, bowiem wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy nie stanowi uzupełnienia skargi.

Odnosząc się do zarzutu Skarżącego, że wbrew twierdzeniom Spółki wysłał dnia [...] czerwca 2012 r. na ww. ogłoszenie ukryte aplikację z adresu [...], stwierdzić należy, że za dowód potwierdzający tę okoliczność nie można uznać dokumentu załączonego przez Skarżącego do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Generalny Inspektor w zaskarżonej decyzji uznał za wystarczające wyjaśnienia Spółki, że z ww. adresu za pośrednictwem Portalu [...] w ww. terminie nie została złożona aplikacja na ofertę pracy i że Skarżący najprawdopodobniej aplikował na tę ofertę przy użyciu innego adresu e-mail. Organ podtrzymuje stanowisko zajęte w ww. decyzji.

Niezależnie od powyższego Generalny Inspektor wskazał w zaskarżonej decyzji, że status administratora danych osobowych przysługuje Spółce odnośnie do danych osobowych Skarżącego w zakresie jego imienia, nazwiska i adresu e-mail pozyskanych w związku z dokonaniem przez niego rejestracji na portalu [...]. W tym zakresie administrowanie przez Spółkę danymi osobowymi Skarżącego znajduje oparcie zarówno w przepisach ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204 ze zm.), jak i w przepisach ustawy o ochronie danych osobowych. Zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy **przetwarzanie danych osobowych** jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to konieczne dla realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to konieczne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą.

Powtórzyć należy, że zasadniczy wpływ na rozstrzygnięcie sprawy ma fakt, że w zakresie objętym skargą Spółka nie jest administratorem danych Skarżącego, dlatego Generalny Inspektor stwierdził brak podstaw do zastosowania art. 18 ust. 1 ustawy i wydania decyzji nakazującej Spółce przywrócenie stanu zgodnego z prawem.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Skarżący wskazał: „również nie otrzymałem od nikogo żadnej informacji, do kogo trafiła moja aplikacja wysłana w dniu [...] /03/2012 roku w odpowiedzi na anonimowe/ukryte ogłoszenie (...)”. Podkreślenia wymaga, że Skarżący podniósł ten zarzut ten dopiero w ww. wniosku, natomiast nie uczynił go przedmiotem skargi inicjującej postępowanie przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych, dlatego brak jest podstaw do oceny zasadności tego zarzutu w toku postępowania dotyczącego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. W doktrynie podkreśla się: „Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą wyznaczony jest zakresem rozstrzygnięcia sprawy decyzją organu I instancji. Organ odwoławczy nie może zmieniać rodzaju sprawy, a zatem w postępowaniu odwoławczym może być rozpoznana i rozstrzygnięta wyłącznie tożsama pod względem podmiotowym i przedmiotowym sprawa. Organ odwoławczy nie może również rozszerzać zakresu sprawy”. (tak B. Adamiak, J. Borkowski, „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, Wydawnictwo C.H. Beck, 7. wydanie, Warszawa 2005, s. 600). Takie stanowisko prezentowane jest również w orzecznictwie. Tytułem przykładu można wskazać wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 14 stycznia 2005 r. (sygn. akt II SA/Lu 608/04), w którym sąd podniósł, że: „(...) zachowanie zasady dwuinstancyjności postępowania wymaga nie tylko dwukrotnego rozpoznania

sprawy, ale także przestrzegania jej tożsamości pod względem przedmiotowym i podmiotowym. Granice rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy w drugiej instancji wyznacza zatem rozstrzygnięcie decyzji pierwszej instancji (por. wyrok Sadu Najwyższego z dnia 9 listopada 1995 r., sygn. akt III ARN 53/95, OSN 1996, Nr 11, poz. 152; wyrok NSA z dnia 12 lipca 2002 r., sygn. akt II SA 277/2001). Oznacza to, iż organ odwoławczy nie może rozstrzygać sprawy w zakresie innym, niż uczynił to organ I instancji (...)

Po dokonaniu powtórnej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje stanowisko zajęte w decyzji administracyjnej z dnia 6 maja 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-508/13/27520,27521).

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 i art. 22 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 13 § 2 oraz art. 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 ze zm.) od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).